

PERGALĖ

LIETUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

ZARASAI
1953 m.
liepos
8
TREČIADIENIS
Nr. 80(890)

Kaina 15 kap.

Numeryje:

1. Nedelsti nė vienos dienos pašarų ruošime — 1 psl.
2. J. KALININAS. Laimę atnešė kolūkinė santvarka — 2 psl.
3. Skaitytojų laiškai — 2 psl.
4. L. OVČNIKOVAS. Kulūrinis-masinis darbas kolūkyje — 3 psl.
5. I. ČAPAJEVAS. Mano patyrimas, sukauptas nuimant javų derlių kombainu „S-4“ — 3 psl.
6. VL. MOZŪRIONAS. Įžymioji lietuvių tautos poezė — 3-4 psl.

Aukščiau sieninės spaudos organizuojantį vaidmenį

Spauda yra aštrusias ir stipriausias partijos ginklas, su kurio pagalba partija kiekvieną dieną, kiekvieną valandą kalbasi su masėmis sava, jai reikalinga kalba.

Komunistų partija visuomet didelį dėmesį kreipė ir kreipia į sieninę spaudą. Sieninė spauda, kovingai išskeldama trukumus kolūkių, MTS, tarybinių įmonių ir įstaigų darbe, parodydama darbo pirmūnus, perteikdama jų darbo patyrimą, padeda ištaisyti esamas klaidas, organizuoja plačias darbininkų ir kolūkių masės sėkmingam keliavimui uždavinių įvykdymui.

Nuo to, kaip kovingai nušviečiami klausimai, kaip sienlaikraštis kovoja už savo medžiagos veiksmingumą, priklauso ne tik jo autoritetas masių akyse, bet ir gamybinio darbo sėkmė.

Eilėje rajono kolūkių, įmonių sienlaikraščiai išelna kovingi, kruopščiai apiforminti, įdomūs. Juose nušviečiami svarbiausi einamojo momento klausimai, dalyvauja platus aktyvas. Sienlaikraščių redakcijos kovoja už talpinamos medžiagos veiksmingumą.

Geral nušviečia kolūkinio gyvenimo klausimus „Naujo gyvenimo“ kolūkio sienlaikraštis „Pirmūnas“ (red. Bezubovaitė A.). Jis laiku atsiliepia į visus svarbiausius kolūkio gyvenimo klausimus. Sienlaikraštis nemaža prisideda prie sėkmingo kolūkiui keliamų uždavinių įvykdymo. Neblogi sienlaikraščiai išleidžiami „Garbingo darbo“, Mičiurino vardo ir kai kuriuose kituose kolūkiuose.

Tenka pastebėti, kad dar daugelyje kolūkių, įmonių ir įstaigų sienlaikraščiai išleidžiami nereguliariai, blogai apiforminami, straipsniai būna blankūs, neprincipialūs,

nušviečiamų klausimų ratas siauras.

Prie tokių sienlaikraščių galima priskirti Petro Cvirkos vardo kolūkio sienlaikraštį „Aukštinė varpa“, „Naujo kelio“ kolūkio — „Tarybinis žodis“, Kutuzovo vardo kolūkio ir eilę kitų. Šie sienlaikraščiai blogai apiforminami, juose talpinama medžiaga nekovinga, parašyta bendromis frazėmis, nėra aštrios komunistinės kritikos, redkolegijos dirba be aktyvo. Aišku, tokie sienlaikraščiai negali pilnai kovoti už medžiagos veiksmingumą, mažai padeda likviduoti trukumus, nesugeba įvykdyti jiems iškeltų uždavinių.

Didelė kaltė dėl žemo sienlaikraščių lygio, silpno jų kovingumo tenka pirmūnėms partinėms ir komjaunimo organizacijoms. Praktika parodė, kad silpni ir nekovingi sienlaikraščiai išleidžiamai ten, kur partinės organizacijos nevadovauja sieninė spaudai, neteikia paramos redkolegijoms, nepadedą kelti sienlaikraščių autoriteto masių tarpe, nepadedą suburti apie sienlaikraščio redkolegijas plataus aktyvo, nekovoja dėl sieninių laikraščių medžiagos veiksmingumo.

Sieninė spauda — ypatingai svarbi kritikos ir savikritikos išvystymo priemonė, padedanti mūsų visuomenei žengti į priekį. Partinių ir komjaunimo organizacijų uždavinys nenuilstamai kelti sieninės spaudos lygį, gerinti sienlaikraščių turinį, suburti apie jį platų aktyvą, pasiekti, kad sieninė spauda būtų veiksminga, pakelti jos organizuojančiųjų rolę mobilizuojant mases už besąlygišką iškeltų uždavinių ir kultūrinių uždavinių įvykdymą.

Nedelsti nė vienos dienos ruošiant pašarus!

PRANEŠIMAS

apie šienavimo ir silosavimo eigą rajono kolūkiuose 1953 metų liepos mėn 5 d.

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Nušienauta proc.	Užraug. siloso proc.
1	M. Melnikaitės vardo	24,6	13,5
2	„Naujas gyvenimas“	24,1	16,5
3	„Naujas kelias“	22,3	34,4
4	Puškinio vardo	20,1	45,3
5	Ždanovo vardo	17,7	30,8
6	„Pažanga“	16,1	9,8
7	Julijos Žemaitės vardo	15,5	34,5
8	„Pirmūnas“	15,0	61,8
9	„Lenino atminties“	14,1	—
10	„Tarybų Lietuva“	13,8	—
11	Kalinino vardo	13,5	—
12	„Jaunoji gvardija“	13,2	36,5
13	Lysenkos vardo	11,6	—
14	Čapajevos vardo	10,9	10,0
15	„Spalis“	10,4	78,1
16	„Raudonasis Spalis“	10,2	56,5
17	„30 metų komjaunimui“	9,0	33,7
18	„Bolševikas“	8,9	—
19	Petro Cvirkos vardo	8,6	20,0
20	„Garbingas darbas“	7,8	28,2
21	Kutuzovo vardo	5,7	11,1
22	„Gegužės Pirmoji“	4,9	—
23	„Už taiką“	4,8	—
24	„Tarybinis artojis“	4,3	—
25	Mičiurino vardo	3,1	—
26	„Ąžuolas“	2,0	51,0
27	Stalino vardo	2,0	—

RVK žemės ūkio skyrius

Šienapiūtė kolūkiuose

Julijos Žemaitės vardo kolūkyje sparčiai vykdomi šienapiūtės darbai. Jau yra nupjauta 62 hektarai pievų. Nupjautas šienas džiovinamas ir vežamas į daržines.

Darbuose pasižymi kolūkiečiai drg. drg. Kiseliovas, K. Vaitkūnas ir kiti. Kolūkiečiams šienapiūtėje padeda atostogaujantieji mokiniai J. Puodžiukas, P. Millukinas.

M. Ežerėnas

Nuo pat pirmųjų šienapiūtės dienų „Pažangos“ kolūkyje sparčiai vyksta pašarų ruošimas. Kolūkiečiai jau nušienavo daugiau kaip 70 hektarų pievų ir daugiamečių žolių, suvežė į daržines šieną iš 26 ha ploto.

Plačiai išsivystė tarpbrigadinis socialistinis lenktyniavimas. Pirmųjų gretose eina ketvirtoji brigada (brigadininkas P. Šaltis). Kolūkiečiai N. Šinkūnas, K. Šlepetytis dienos išdirbio normas įvykdo po 140 proc.

A. Putinas

Nesirūpina siloso kokybe

Mūsų mašinų-tractorių stotis turi 6 siloso kapokles; įsigijo nuosavas siloso kapokles ir eilė kolūkių. Racionaliai panaudojant jas, mūsų rajono kolūkiai galėtų sėkmingai susidoroti su silosavimo uždaviniu, — paruošti pakankamą kiekį aukštos kokybės sultingų pašarų visuomeniniams gyvuliams.

Tačiau rajono kolūkiuose siloso ruošimas vyksta labai lėtai, o eilėje kolūkių ligi šiol nepradėta raugti pašarai. Dar blogiau, atskiri kolūkiai atsisako nuo MTS pagalbos, pažeidžia sutartinius įsipareigojimus. Šie kolūkiai vykdo silosavimą primityviu būdu, nesirūpina siloso kokybe.

„Naujo kelio“ kolūkis yra vienas iš ekonomiškai silpnų rajono kolūkių. Praėjusiais metais dėl pašaro stokos visuomeniniai gyvuliai į pavarą visai sulyso, buvo nel gyvulių kritimo atsitikimų. Į šį kolūkį MTS pirmiausia ir pasiuntė siloso kapokles, kad įvykdytų savo sutartinius įsipareigojimus, — laiku paruošti geros kokybės silosą, padėti kolūkiui sudaryti pašarų bazę. Bet koks gi buvo mūsų nustebimas, kai kitą dieną iš „Naujo kelio“

kolūkio kategoriškai pareiškė: „Siloso kapoklė mums nereikalinga, susidorosime savo jėgomis“.

Tikrumoje pasirodė ne taip. Silosavimas kolūkyje vyksta lėtai. Nesusmulkinta žolė sumelama į duobes ir užpilama žeme. Čia kartojamos praėjusių metų klaidos, kai tokiu būdu užraugto siloso 70 proc. pasirodė netinkamu. Apie tai gerai žinoma kolūkio pirmininkui drg. Černiauskui. Kodėl gi jis ir vėl kartoja šias klaidas?

Nieko nepamokė praėjusių metų skaudus patyrimas ir „Spalio“ kolūkio vadovų. Čia kasmet jaučiami didelė pašarų stoka, bet kolūkio valdybos nariai ir pirmininkas drg. Pračiukas nedaro iš to atitinkamų išvadų. Ne paisant to, kad praėjusiais metais dėl pašarų silosavimo taisyklių pažeidimo, pusė paruošto siloso pasirodė netinkamu šėrimui, šiais metais vėl pažeidžiamos silosavimo taisyklės. Apie 60 procentų siloso sukrauta nesusmulkintus žolės.

Nemažą žalą daro bloga darbo organizacija ruošiant silosą. Yra žinoma, kad kuo

greičiau pripildyta duobė bus uždengta neprileidus oro, tuo geresnis bus silosas. Tačiau „Raudonojo Spalio“ kolūkyje iki pusės pripildyta duobė išstovėjo neuždengta dvi dienas dėl to, kad laiku nebuvo paruošta žolė, skirta silosavimui.

Didelę atsakomybę už silosavimo kokybę turi jausti ir MTS darbuotojai, nes kiekvienas mašinos sugedimas gali sukelti blogų padarinių. Teisėtai turi prikaišioti mechanizatoriams „Gegužės Pirmosios“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai. Ten ruošiant silosą sugedo traktorius, ir kad nepagadinti siloso, jie buvo priversti pripildyti duobę nesmulkinta žole.

Dabar žemės ūkio, MTS specialistų ir žemės ūkio skyriaus zootechnikų uždavinys suteikti kolūkiams praktišką pagalbą ruošiant silosą, laiku šalinti silosavimo taisyklių pažeidimus, siekti, kad kiekvienas kolūkis užraugtų pakankamą kiekį ir geros kokybės siloso.

V. Pivarauskas,

laikiniai einąs Zarasų MTS vyriausiojo agronomo pareigas

Papildomas gyvulininkų darbo atlyginimas

KYBARTAI, liepos 6 d. (ELTA). Žemės ūkio artelės „Už taiką“ kolūkiečiai pirma laiko įvykdė metinį visuomeninės gyvulininkystės išvystymo planą pagal visas gyvulių ir paukščių rūšis.

Gyvulininkai taip pat pasiekė žymų gyvulių produktyvumo pakėlimą. Iš kiekvienos karvės gauta 115 kg pieno daugiau, negu per pirmąjį praeitų metų pusmetį.

Kiaulininkės seserys M. ir E. Auširaitės prižiūri po 10

motininių kiaušinių kiekviena. Tik iš vieno apsiaršavimo M. Auširaitė gavo 110 paršelių, vietoj 70 pagal planą, ir visus juos išsaugojo. Jos sesuo gavo 108 paršelius. Kaip papildomą darbo atlyginimą žemės ūkio artelės valdyba išdavė kiaulininkėms po 7 paršelius kiekvienai. Už aukštą gyvulių produktyvumą ir šimtaprocentinį prieauglio išsaugojimą 2 paršelius gavo kiaulininkystės fermos vedėjas J. Balauskas.

AGITATORIAUS PASIKALBĖJIMAS

LAIMĘ ATNEŠĖ KOLŪKINĖ SANTVARKA

Karštas vidurdienis. Stovinčiai pavėsyje arkliai kinksnija galvas, pavargę besigindami nuo įkyrių musų Tik dabar išsklaidytas šienas aromatiškai kvėpia. Oras tartum apmiręs. Tankių medžių paunksmėje šienapūvės mašinistas Jonas Gediūnas, suveržęs veržles neseniai kolūkio gautai mašinai, apžiūri atsarginius dalgius. Vietomis girdėti vienodas dalgių kalimo garsas. Čia ir susirinko pailsėti jaunimas, kuris džiovina šieną. Jaunio liai apspito atėjusį su naujais laikraščiais agitatorių Praną Umbrasą.

— Na ir giedra, tik ir vežti šieną, — pasakė, lyg sau, kolūkietis J. Sergūnas. — Jeigu taip užtruks, tai šįmet greit baigsime šienavimą. O ir žolė šįmet gera. Pašaro gyvuliams pilnai pakaks. Iš fermos gausime daug daugiau pajamų. Gyvensime dar turtingiau, negu ligi šiol.

— Na, prie to mes ir einame. Juk skaitėte partijos XIX suvažiavimo medžiagą, žinote kaip sakoma suvažiavimo direktyvose dėl penktojo penkmečio plano apie tolesnį darbo žmonių gerovės pakilimą, — pasakė agitatorius. — Kolūkiečių pajamos, remiantis darbo našumo pakilimu, kolūkinės gamybos augimu, laukininkystės ir gyvulininkystės produkcijos didėjimu, per penkmetį turi padidėti ne mažiau kaip 40 procentų.

Pranas Umbrasas yra geriausias kolūkio agitatorius; su juo visuomet galima įdomiai ir nuoširdžiai pakalbėti. Jo teisingas ir doras žodis persunktas meile draugams. Daug laiko jis praleidžia kartu su kolūkiečiais. Jie patenkinti juo ir įdomiais jo pasikalbėjimais.

— Štai ir dabar, šienavimo metu, — tęsia agitatorius, — sudarome galimybes mūsų pajamoms didinti. Juk kiekvienas laiku nugabentas į sandėlį vežimas šieno padeda toliau vystyti gyvulininkystę. O kokias pajamas mes gauname iš fermų, jūs visi gerai žinote. Praėjusiais metais iš gyvulininkystės kolūkis gavo 98 tūkstančius rublių piniginių pajamų. Didesnė pajamų dalis tenka mums — kolūkiečiams, o likusioji dalis — mūsų visuomeninio ūkio išvystymui. Pažiūrėkite kiek mašinų kolūkis įsigijo paskutiniiais metais. Ir sunkvežimį, ir 7 šienapiūves, ir kuliamažą ir daug kitų, o kiek visuomeninių pastatų pastatyta, kokios fermos įrengtos! Sliprėja mūsų kolūkis, didėja ir pajamos. Kasmet vis geriau gyvena kolūkiečiai.

Ar atkreipėte dėmesį į tai, kad dabar kolūkyje nesutiksim blogai apsirengusio žmogaus. Jau nedėvi naminių audinių. O jaunimas? Kas iš mūsų anksčiau turėjo tokių eilučių, kokių dabar turi mūsų jaunimas? Laimingą gyvenimą atnešė mums kolūkinė santvarka. Paimkime Radvanskių šeimą. Jeigu žiūrėti pagal žemę, jų negalima buvo laikyti biedniokais — turėjo 10 ha žemės, bet valgė

be duonos. Vos sumokėdavo mokesčius. O šią žiemą už dukterų išdirbtus darbdienius jie gavo 2,5 tonų grūdų. Už gerą darbą kolūkis premijavo juos dviem paršeliais. Jie dabar ne tik solūs, bet nusipirko ir kostiumus, ir apsiaustus.

— Na jau pirkti mes dabar galime, yra už ką, — pastebėjo kolūkietis Bogdanas. — Štai nusipirkau radijo priimtuvą „Ro-lina“, tai ir klausausi vakarais, kas vyksta mūsų šalyje, kaip gyvena žmonės. Net nesitiki, kad visi taip laimingi. O kai pasižiūri į savo bei į kaimynų gyvenimą — tai ir norisi apie save per radiją visiems papasakoti, mūsų gyvenimu pasigirti.

— Prisimenate, — tęsia pasikalbėjimą agitatorius. — Anksčiau visuose mūsų kaimuose buvo iš viso 6 dviračiai; dabar vien Makuosko šeimoje yra 4 dviračiai. Visiems sunuoms ir dukroms pirko. O Antanas Dumbrava net motociklą įsigijo.

Mūsų partija ir vyriausybė labai rūpinasi visais darbo žmonėmis, jų gerovės kilimu. Paimkime senius Jermalaukus arba invalidą Kudriašovą. Koks būtų jų likimas buržuazinėje Lietuvoje? — Turėtų mirti badu. Dabar jais rūpinasi valstybė, kolūkis. Savišalpos kasa išskiria jiems lėšų, jie gauna valstybines pašalpas ir penijas. Didis mūsų valstybės rūpinimasis darbo žmonių gerove matyti ir iš to, kad mūsų šalyje 1951 metais gyventojai gavo įvairių išmokėjimų bei lengvatų 125 milijardų sumoje.

Agitatorius nutilo, apžvelgdamas akimis glaudų veidų ratą, laukiančių šių tiesos žodžių tęsinio. Jo pagyvėjimas persidavė visiems klausytojams. Kiekvienas iš jų savo akimis matė ankstyvumą ir dabartinį gyvenimą, norėjo pasidalinti su draugais savo mintimis.

— Štai neseniai grįžo iš ligoninės visiškai sveika Janė Belikovskaja, — pastebėjo vienas kolūkietis. Labai sunkiai sirgo Suteikė jai greitąją pagalbą ir išgydė ją. O argi ji galėtų galvoti apie ligoninę ankstyvaisiais laikais. Jau mirti jai tektų.

— Taip, — susimąstęs pasakė agitatorius, — buržuazijai valdant ligoninės nebuvo prieinamos liaudžiai. Už kiekvieną atsilankymą pas gydytoją reikėjo mokėti 5 litus. Už vieną parą ligoninėje reikėjo sumokėti 10 litų. O iš kur gi neturtingas valstietis galėjo turėti tiek pinigų? Tur būt daug kas prisimena, kaip mirė Mykolas Barkauskas. Juk jeigu taip būtų dabar, jį tikrai išgydytų. Bet jis neturėjo galimybės gulti į ligoninę. Taip ir mirė namuose. O kiek mirdavo moterų, neturėjusių galimybės gimdyti gimdymo namuose. Dabar visai kas kita. Medicininė pagalba dabar yra visiems prieinama. Mūsų rajone veikia ligoninė, poliklinika, gimdymo namai ir eilė kitų medicininių punktų bei ambulatorijų. Gyventojai aprūpinti nemokama medicini-

ne pagalba. Už mus moka valstybė. Vien tik 1951 metais gyventojų mediciniam aptarnavimui valstybė išleido 26,5 milijardo rublių.

Pažiūrėkite į mūsų jaunąją kartą. Koks žydintis jos gyvenimas. Argi galėtų svajoti mūsų vaikai apie tokį gyvenimą buržuazinėje Lietuvoje? Kodėl dauguma pagyvenusių kolūkiečių baigė tik 2–3 klases? Tik dėl to, kad net pradinę mokyklą te galėjo baigti tik nežymus skaičius vaikų, visi kiti nustojo lankyti ją anksčiau. Didelis skurdas slėgė liaudį. Sukakus vaikui 8–10 metų, tėvai būdavo priversti pasiųsti jį dirbti arba ganyti pas buožę, padėti uždirbti duonos kashį. Dabar visi mūsų vaikai mokosi. Iš 68 vaikų mūsų kolūkyje — 23 mokosi septynmetėje. 8 jaunuoliai šiais metais mokysis vidurinėje mokykloje. Mūsų brangioji valstybė rūpinasi, kad kiekvienas vaikas baigtų mokslą, turėtų tvirtas žinias. Daug pinigų valstybė išleidžia švietimui. Mūsų rajone kiekvienam moksleivui per metus vidutiniškai išleidžiama 1.860 rublių. O juk šalyje mokosi 57 milijonai žmonių. Nemažai mūsų kolūkio jaunuolių mokosi aukštojoje mokyklose. Buvusio neturtingo valstiečio Antano Ruseckio vaikai mokosi pedagoginiame institute. Sūnus jau baigė mokslą ir dirba vidurinės mokyklos direktoriumi. Institute mokosi ir kolūkiečio dukra Bagdonaitė.

Dabar mokosi ne tik jaunimas, pagyvenę kolūkiečiai irgi pradėjo mokytis. Šiais metais, pavyzdžiui, neraštingumo likvidavimo kursas prie mūsų kolūkio baigė 10 kolūkiečių.

Įsigija mūsų kolūkiečiai ir įvairias specialybes. Nuo septynerių metų Beinaras ganė buožės gyvulius, o dabar jis tapo traktorininku, įgijo sudėtingos kuliamosios mašinisto specialybę. Ir daug yra tokių. Iš mūsų kolūkio 5 žmonės dirba traktorininkais, 3 tapo šoferiais. 18 kolūkiečių mokėsi agrozootechniniuose kursuose. Šie žmonės greit taps kolūkinės gamybos meistrais.

— Kai pasižiūri į mūsų gyvenimą, pasidaro dziugu. O juk už kelių metų, penkmečio pabaigoje, dar geriau bus gyventi, — sako kolūkietis S. Martyniakas.

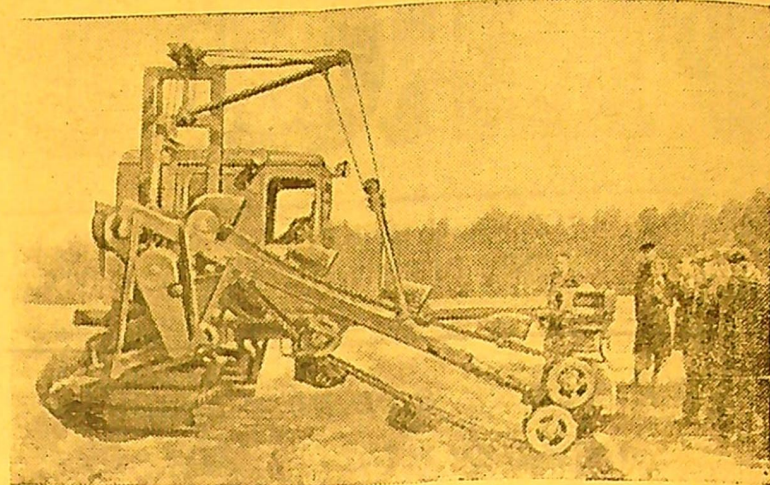
— Taip, bet tam mes turime dirbti dar geriau, — atsiliepė kolūkiečiai, — mums nurodė kelią, sudarė galimybes, o dirbti reikia visiems bendrai.

Na, o dabar prie darbo, arkliai pailsėjo, sumažėjo kaitra, reikia skubėti dirbti.

Kažkas pradėjo linksmą dainą. Vežimai greit prisipildė sauso kvapaus šieno. Vėl sutarškėjo šienapiūvės, o nuo tolstancio vežimo su šienų skambėjo geriausios kolūkio darbininkės Marijos Dunalskajos daina apie laimingą kolūkinį gyvenimą.

J. Kalininas

„Garbingo darbo“ kolūkis

Vykdamas partijos XIX suvažiavimo direktyvas Latvijos TSR plačiai vykdomas pelkių nusausinimas. Respublikos mašinų melioracijos stotyse gaunama nauja ir a technika. Neseniai Jelgavos mašinų-melioracijos stotis gavo iš Kijevo ekskavatorių gamyklos skersinio sėmimo daugiakaušį ekskavatorių.

Nuotraukoje: ekskavatoriaus bandymas stoties teritorijoje. J. Jasenovo nuotrauka (TASS).

Skaitytojų laišakai

Apleista visuomeninių gyvulių priežiūra

Nuo geros gyvulių priežiūros bei tinkamo jų ganymo vasaros laikotarpiu, daug priklauso gyvulių produktyvumas.

Deja „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje visuomeninių gyvulių ganymas yra visiškai apleistas. Karštomis birželio mėnesio dienomis gyvuliai išgenami į ganyklą tik 10–11 valandą, o pavyzdžiui, birželio 9–10 d. d. avys visai nebuvo ganamos. Tas įvyko

dėl to, kad kolūkyje nėra nuolatinių piemenų ir gyvulius gano paeiliui visi kolūkiečiai Fernos vedėjas drg. Voronovas visai nesirūpina tokios padėties ištaisymu. Aišku, esant tokiai gyvulių priežiūrai, žemas ir jų produktyvumas. Ar ne laislas būtų k lukio valdybai rimtai tuo susirūpinti ir imtis priemonių susidariusiai padėčiai likviduoti.

L. Broga

Mokiniai atostogų metu

Daugelis mokinių, atostogaujančių vasaros metu kolūkiuose, nutarė savo laisvalaikį panaudoti fiziniam darbui.

Šienapiūtės darbuose talkininkauja „Jaunosios gvardijos“ kolūkyje atostogaujantieji mokiniai — V. Špakaus-

ka tė, R. ir V. Stašmaitės, A. ir R. Šunana, J. Daulbaras ir kiti. Jie reguliariai atvyksta į darbą ir dienas užduotis įvykdė 110–120 procentų. Šie mokiniai talkininkaus ir derliaus nuėmimo darbuose.

D. Adamavičius

Pagerinti statybinės brigados darbą

Dar anksti pavasarį M. Melnikaitės vardo žemės ūkio artelės statybinė brigada ėmė statyti klojimą. Bet iki šiol statybos darbai vyksta labai lėtais tempais. Tai pirmoje eilėje yra todėl, kad statybininkų tarpe yra žema darbo drausmė. Paprastai, į darbą išdešimties statybininkų atvyksta vos 3–4. Statybinės brigados brigadininkas drg. Žėgis nepaankamai vadovauja statybi-

nei brigadai, nesirūpina drausmės pakėlimu. Netgi jis pats darbo metu dirba savo pasodybiniam sklype.

Tokia padėtis toliau tęstis negali. Laikas kolūkio valdybai griežtai susirūpinti šiuo klausimu ir siekti, kad statybinėje brigadoje būtų sustiprinta darbo drausmė, kad būtų paspartinti statybos darbai kolūkyje.

A. Sinica

„Pergalės“ medžiagos pėdsakais

„Ar taip turi būti demonstruojami kino filmai“

Tokio pavadinimo skaitytojo laiškas buvo atspausdintas š.m. birželio mėn. 24 d. „Pergalėje“.

Jame buvo nurodyta į blogą kilnojamojo kino darbą Kalinino vardo kolūkyje.

RVK kinofikacijos skyriaus vedėjas drg. Kartašovas pra-

nešė, kad laiške iškelti faktai pasitvirtino.

Už pavėlavimą į kolūki su kilnojamojo kino bei blogą filmo demonstravimą kino mechanikui drg. Subotiniui pareikštas papeikimas. Imtasi priemonių, kad panašūs atsitikimai kilnojamojo kino darbe ateityje nepasikartotų.

Kultūrinis masinis darbas kolūkyje

Dabartiniu metu, vykstant kolūkyje šienapiūtei, kaip ir pavasario sėjos laikotarpiu, visą kultūrinį-masinį ir aiškinamąjį darbą mūsų klubas-skaitykla perkėlė į laukininkystės brigadas. Kiekvieną dieną brigadose, darbo pertraukų metu klubo-skaityklos tarybos nariai A. Juodinis, K. Vorobjova, St. Juškėnas garsiai paskaito laikraščius, rengia pasikalbėjimus su kolūkiečiais einamojo momento klausimais, supažindina su kitų kolūkių pasiektais gamybiniais laimėjimais, darbo pirmūnų patyrimu. Dažnai, susirinkus kolūkiečiams, skaitomos paskaitos. Praėjusių dviejų savaitių bėgyje buvo skaitomos paskaitos apie darbo drausmę, apie tvirtos pašarų bazės sukaupto reikšmę. Kolūkiečiai supažindinami ir su tarptautinių įvykių eiga.

Vykdydami masinį-aiškinamąjį darbą brigadose nepamiršime sutvarkyti ir kolūkiečių gausiai lankomos klubo-skaityklos. Iškabinome atitinkančius einamąjį laikotarpį šukius ir lozungus, surengėme parodėles žemės ūkio klausimais. Kiekvieną vakarą po darbo valandų čia susirenka kolūkiečiai pasiklausyti radijo, pasiskaityti laikraščių ir žurnalų, pasidalinti savo mintimis apie darbą.

Neretai surengiame mėtinės saviveiklos pasirodymus. Pjeses parenkamė artimas savo turiniu kolūkiečių gy-

venimui. Tai sudomina kolūkiečius, ir todėl į saviveiklininkų pasirodymus gausiai atsilanko ne tik mūsų kolūkiečiai, bet ir gretimų kolūkių jaunimas bei vyresnio amžiaus kolūkiečiai. Dabar numatėme paruošti pjesę „Laimę reikia saugoti“. Siame darbe mums daug padeda kolūkyje esančių mokyklų mokytojai.

Panaudojame dar vieną kovingą kultūrinio-masinio darbo priemonę – sienlaikraštį. Mūsų sienlaikraštis gyvai atsiliepia į visus kolūkiečių gyvenimo klausimus. Jame pasakojama apie pirmūnų patyrimą, yra aštri esamų trūkumų kritika. Mes siekiame kritikos veiksmingumo; straipsneliai apsvarstomi kolūkiečių valdybos posėdžiuose ir priimamos konkrečios priemonės trūkumams pašalinti. Apie sienlaikraštį suburtas gausus aktyvas suteikia galimybes visapusiškai nušviesti susidariusią padėtį, išanalizuoti darbų eigą, pastebėti trūkumus visuose darbo baruose.

Mes kovosime už tai, kad nuolat kiltų kolūkiečių sąmoningumas, bręstų juose socialistinė pažiūra į darbą, į kolūkinę nuosavybę, nes tik sąmoningi, politiškai susipratę žmonės gali sėkmingai įvykdyti partijos ir vyriausybės iškelius kolūkiui uždavinius.

L. Ovčinkovas,
Kalinino vardo kolūkiečių klubo-skaityklos vedėjas

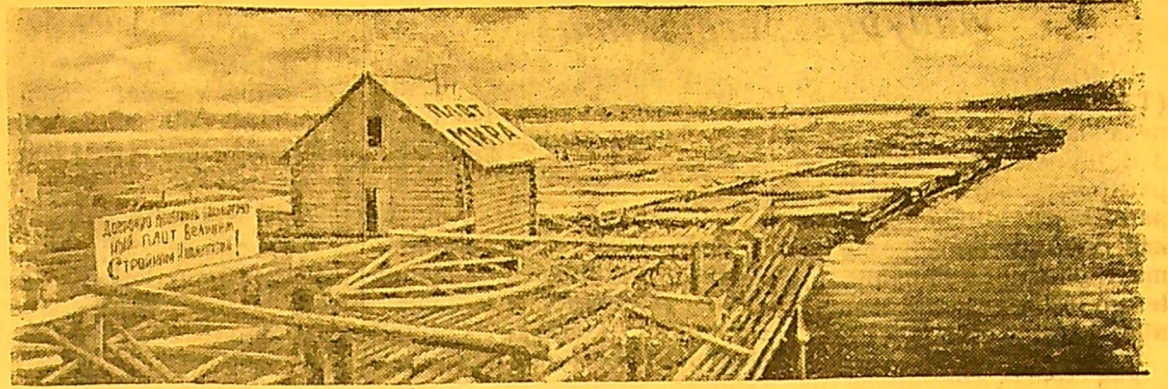
Paminėjo Salomėjos Nėries mirties metines

Sekmadienį įvyko I vidurinės mokyklos moksleivių susirinkimas, kuriame dalyvavo daugiau kaip 30 moksleivių. Susirinkimo metu jie paminėjo didžiosios mūsų tautos poetės Stalininės premijos laureato Salomėjos Nėries 8-ąsias mirties metines.

Su didžiosios poetės gyvenimu susirinkusius supažindino moksleivė-komjaunimolė Gasperavičiūtė.

Pasisakę komjaunuoliai Dainytė, Pučinskaitė išnagrino Salomėjos Nėries kūrybinio darbo laikotarpį, padėklavo ištraukas iš jos kūrybos.

K. Kubilius

MOLOTOVO SRIEIS. Kamis stelių buksiro „Piatiletka“ komanda yra stambiu miško medžiagos vilkstinių buksiravimo iniciatorius. Naujo-Iljinsko reide garlaivis „Fiatiletka“ užbuksiravo 51.664 kubinius metrus stelių. Jo ilgis 500 ir plotis 115 metrų. Pervežant tokį kiekį miško medžiagos geležinkeliu reikėtų apie du su puse tūkstančio vagonų

Nuotraukoje: sieliai kelyje
B. Vizulios nuotrauka

(TASS).

Visur paskleisti žemės ūkio pirmūnų patyrimą!

Mano patyrimas, sukauptas nuimant javų derlių kombainu „S-4“

Savaeigu kombainu „S-4“ aš dirbu treji metai. 1950 metais aš nuėmiau 377 hektarus grūdinių kultūrų, 1951 metais – 426 hektarus, iš jų 68 hektarus daugiamečių žolių. Pereitais metais aš nukirtau 358 hektarus grūdinių kultūrų ir 42 hektarus daugiamečių žolių. Vidutinis kombaino „S-4“ išdirbis nuimant javų derlių svyravo nuo 18 iki 22 hektarų per pamainą, o aukščiausias siekė 30 hektarų.

Mano patyrimas, sukauptas dirbant šia mašina rodo, kad svarbiausioji kombaino našaus darbo sąlyga yra laiku atliktas, geras jo remontas ir parengtinis mašinos suregulavimas prieš darbą.

Prieš vykstant į lauką, aš, atsižvelgdamas į javų aukštį, kruopščiai sureguluoju kombainą. Jeigu javai yra aukšti, aš priartinu lenktuvus kiek galint arčiau prie vėjinio skydelio. To nepadarius konselinės sraigės neužtikrins normalaus nukirstosios masės padavimo į būgną. Lenktuvai, pritraukti arčiau prie sraigių, padeda konseli-

I. Capajevs,
Čiuvašijos ATSR Alatyro MTS kombainininkas

nėms sraigėms nustumti nukirstąją masę ant centrinės drobės. Tam, kad šiaudai neužsisuktų ant sraigių, aš pasuku daliklius į kirstuvo vidų tarp peilio ir lenktuvų. Siekdamas išvengti būgno veleno lužimo, atleidžiu diržą. Lenktuvo apsisukimų santykį prilyginu prie mašinos judėjimo greičio.

Visi treji metai aš dirbu kolūkyje „Pobeda Oktabria“. Todėl gerai pažįstu kiekvieną lauko sklypą, esu išstudijavęs traktorinės ir laukininkystės brigadų žmones ir, kas svarbiausia, javų derlių kasmel nuimu su tais pačiais žmonėmis. 1950 metais kombainininko padėjėju P. Kuzovkovą ir 1951 metais B. Dergačiovą išmokiau valdyti kombainą.

Panaudodamas priešakinių šalies kombainininkų patyrimą, aš pritaikiau darbe valandinį grafiką ir specialiai paruošus judėjimo maršrutus. Pagal maršrutą buvo nu-

matomos vietos degalams vandeniui pilti į motorą, buvo nužymimi sklypai, kur visų pirma reikia pradėti kirsti javus, turint galvoje, kad laiku paruošti masyvus derliaus nuėmimui yra svarbus mašinos našumo pakėlimo rezervas.

Vieno iš pagrindinių kombaino našaus panaudojimo sąlygų yra teisingas manevravimas greičiais. Įprastinius, švarius nuo piktžolių javus aš nuimu antruoju greičiu, o šiaudingus, drėgnus arba užžėlusius piktžolėmis – pirmuoju greičiu.

Svarbus kombaino našumo pakėlimo rezervas yra grūdų iškrovimas iš bunkerio nesustojant. Tam pas mus yra paskirta viena automašina, kuri pilnutinai suspėja nuvežti grūdus į grendymą.

Šių metų derliui nuimti mano kombainas pilnutinai paruoštas. Su savo padėjėju Anatolijumi Bušnevu mes jį dar kartą detaliai patikrinome ir jau susipažinome su mūsų aptarnaujamo kolūkiečio „Pobeda Oktabria“ sklypais.

Įžymioji lietuvių tautos poetė

Prieš aštuonerius metus pačiame žydėjime mirtis išplėdė iš mūsų tarpo lietuvių tautos lakštingalą, liaudies minčių ir siekių apdairuotoją, įžymiąją poetę Salomėją Nėrį. Poeto gyvenimas nesibaigia su jo mirtimi. Salomėjos Nėries dainos gyvos ir šiandien, jos kūryba ir ateityje žavės būsimąsias kartas.

Gimusi Suvalkijos valstiečio šeimoje, išėjusi į poetės kelią Salomėja Nėris anksti suprato tikrąjį poeto uždovį – eili su savo liaudimi, padėti jos varguose, stiprinti jos kovą dėl šviesesnės ateities. Pirmasis eilėraščių rinkinys „Anksti rytą“ dar neatskleidė viso poetės talento, visų jos minčių platumo, bet jau ir jis atkreipė rimtą skaitytojų dėmesį. Toliau dirbdama literatūrinį darbą, realistiškai supraddama gyvenimo reiškinius, įsigilindama į visuomenės vystymosi procesus, poetė savo kūryboje tampa gilesne. Vargas neteisylė, piropuca ir iš-

naudojimas, kuris viešpatavo buržuazijos valdomoje Lietuvoje, Lietuvos Komunistų partijos vadovaujama liaudies kova atskleidė Salomėjai Nėriai tikrąjį poeto kelią. Jos eilėraščiuose vis garsiau oradeda skambėti socialiniai

motyvai, kuriniuose iškyla išnaudojamos liaudies gyvenimo vaizdai. Pamačiusi Vakarų Europą, poetė ten randa tas pačias gyvenimo piktas žedes, kaip ir buržuazijos valdomoje Lietuvoje. Savo eilėraštyje „Dvidešimt su“ ji rašo:

Roduo Paryžiuj – šlapia. –
Bulvaruose šviesu. –
„Štai, gėlės! Gražios.
Kvepiat.“

Tik dvidešimtį su!
Čia baltos, čia raudonos –
Taip mėgiamos visu. –
Nevalgiau šiandien! Ponai!
Tik dvidešimtį su!
Nuvargę stingsta pirštai,
Ir akyse tamsu –
Gyvenime! Aš mirštu –
Dėl dvidešimties su!“

Šios demaskuojančios eilutės parodo tikrąjį buržuazinės tikrovės veidą. Nebodama lietuviškosios reakcijos grasinimų, poetė nuėjo kartu su laudimi. „Trečio fronto“ žurnale ji rašo: „Visos kalbos apie tai, kad menas yra tik grožis, jog jis nepriklausomas, niekam netarnauja ir

kad jo uždavinys tik žmonių jausmus daryti kilnesnius – yra tušti žodžiai, o dažnai ir sąmoningas melas... Aš manau, kad gyvenimą turi tvarkyti tie, kurie viską padirba, bet didžiausią savo menko uždarbį turi atiduoti savo prispaudėjams ir išnaudotojams“.

Salomėja Nėris tvirtai tikėjo, kad supuvusi buržuazinė santvarka pasmerкта žūti. Ji tikėjo, kad Lietuvos liaudis išsivadavusi iš buržuazinės priepaudos sukurs laimingą gyvenimą.

Laisvam krašte geležies ir granito statysiu sau gatves ir nesuskaitomus namus. Tad nebebus nei vieno parazito, Nes žemė, miestai, fabrikai bus mūsų.

Visomis mintimis, išreikštomis savo kūryboje, Salomėja Nėris linko į Tarybų Sąjungą. Ten ji matė tikrąjį darbo žmogaus išsivadavimą iš priepaudos ir išnaudojimo. Tarybinės santvarkos sąlygose ji matė ir savo tautos ateitį.

1940 metais, didžiosios Tarybų Sąjungos padedama, mūsų liaudis nutrenkė buržuazines siurbėles nuo savo sprando. Išsipildė Salomėjos Nėries taip ilgai laukti lūkesčiai – matyti savo liaudį laisvą nuo išnaudotojų. Poetės balsas suskambėjo naujai, pilnas džiugesio ir pasitikėjimo ateitimi. Tais metais jos kūrybinis darbas tapo našus kaip niekada. Vienas po kito gimsta stambiausieji jos kūriniai „Poema apie Staliną“, „Bolševiko kelias“, kurie įėjo į lietuvių tarybinės literatūros aukso fondą. Poetė plačiai dalyvauja visuomeniniame gyvenime; ji liaudies seimo atstovė, aktyvus dalyvis besikuriančios Rašytojų sąjungos.

1940 metais liepos 21 dieną iš Kremliaus tribūnos su didžiule jėga nuskambėjo jos balsas, išreiškiantis lietuvių tautos meilę ir dėkingumą didžiajam žmonijos genijui J. V. Stalinui. Lietuva buvo priimta lygiateisiu nariu į broliškujų tarybinių tautų šeimą.

(Nukelta į 4 pusl.)

Vokietijos Komunistų partijos valdybos pareiškimas

BERLYNAS, VII. 4 d. (TASS). Agentūra ADN praneša iš Bonos, kad liepos 3 d. Vokietijos Komunistų partijos valdyba paskelbė pareiškimą, kuriame sakoma, kad Bonos vyriausybės varoma rinkiminė kampanija yra teroro ir provokacijų kampanija.

Jau seniai, nurodoma pareiškime, Bonos vyriausybė stengiasi pasiekti, kad būsimasis bundestagas (parlamentas) taip pat laikytųsi amerikinės politikos linijos. Tam tikslui buvo parengtas rinkimų įstatymas, kuris yra nesuderinamas su laisvų demokratinių rinkimų principais. Aiškiai iš Bonos gautu nurodymu vietiniai valdžios organai uždraudė per pastarąsias dienas VKP rinkiminius susirinkimus visose Vakarų Vokietijos dalyse.

Vakarų Vokietijos žemių ir bendruomenių valdžios organai vis dažniau atsisako suteikti Vokietijos Komunistų partijai viešąsias patalpas susirinkimams ir grasinimais verčia privačius savininkus atsisakyti nuomoti patalpas. Padažnėjo įvykiai, kai panaudamos fašistinės grupės, siekiant trukdyti rengti Komunistų partijos rinkiminius susirinkimus. Visais šiais at-

vejais policija gina fašistinius provokatorius. Tokie atvejai buvo Volffenbiutelyje, Liubene ir daugelyje kitų miestų.

Be jokio teisėto pagrindo daromos klūtys propaguoti VKP rinkiminę programą, neteisėtai konfiskuojami lapeliai bei aiškinamosios brošiūros ir daromos klūtys rinkiminei literatūrai tarp gyventojų platinti. Komunistai iš esmės neturi galimybės naudotis radiju savo rinkiminei kampanijai.

Adenauerio vyriausybė, pažymima pareiškime, bijo, kad Vokietijos gyventojai sužinos tiesą apie padėtį Vokietijoje. Ji bijo, kad masės sužinos apie VKP nurodytą kelią į taikų Vokietijos susivienijimą. Todėl norima nuslopinti bet kurį laisvą žodį ir įvykdyti rinkimus į bundestagą policinio ir fašistinio teroro sąlygomis.

VKP valdyba griežtai protestuoja prieš šią iš aukščiausiai valdomą rinkiminio teroro ir provokacijų sistemą. Visu pirma, ji konstatuoja, kad rinkimų į bundestagą, kurie vyks tokiose sąlygose, niekas nelaikys laisvais demokratiniiais rinkimais.

(ELTA).

Belgijoje auga nedarbas

Belgijos ekonomikos militarizavimas, vedantis į taikiųjų pramonės šakų siaurimą, stiprina nedarbo augimą. Pastarąją savaitę bedarbių skaičius padidėjo 2845 žmonėmis.

Nedarbas Belgijoje auga taip pat ir jos partnerio iš

Benilukso—Olandijos—konkurencijos išdavoje. Iš 37 tūkstančių Belgijos avalynės pramonės darbininkų 10 tūkstančių yra bedarbiai. Tuo pat metu Olandijos avalynės importas į Belgiją nepaliaunamai didėja.

(TASS—ELTA).

ĮŽYMIJOJI LIETUVIŲ TAUTOS POETĖ

(Pabaiga)

Tačiau neilgai Lietuvos liaudis džiaugėsi laisve. Hitlerininkų ordos užpuolė laisvę mylinčią Tarybų šalį. Narsioji tarybinė liaudis su ginklu stojo ginti Tėvynės. Kartu su ja į kovą stojo ir poetė Salomėja Nėris. Budama toli nuo gimtinės, plačioje Tarybų Sąjungoje, ji nerimo dėl savo krašto, dėl darbo žmonių likimo. Kiekviena savo mintimi poetė buvo kartu su savo tauta, su visais tarybiniais žmonėmis. Įsijungdama į bendrą liaudies kovą ji rašė:

Te akmeniu duona pavirs
Ir dienos bežvaigždėm
naktim,
Juoduoju maru teis mirs,
Kas nori mums laisvę
atimt.
O žeme gimtoji, versmes
Paverski pikčiausiais nuodais!
Tegu skradžiai tavy prasmegs
Ateiviai su kryžiais juodais.

Karštas tarybinis patriotizmas, Lietuvos meilė ir ilgesys, gili neapykanta priešui, uždegantis šaukimas į ryžtin-

gą kovą, tvirtas tikėjimas pergale ir gilus humanizmas galingai skambėjo Salomėjos Nėries poezijoje. Sunkiaisiais karo metais Maskvoje poetė dažnai buvo galima matyti besikalbančią su kariais, atvykusiais iš fronto. Ji nebudama pavojaus lankėsi karių apkasuose. Lietuvių tautos dukters Marijos Melnikaitės didvyriškas žygdarbis įkvėpė Salomėją Nėrį parašyti apie šią karžygę poemą, kuri ir šiandien yra vienas gražiausių kūrinių, apdainuojančių narsiųjų partizanų kovą.

Kaip nepamiršamas dokumentas, kaip kaltinamasis aktas prieš fašistinius grobikus nuskambėjo Salomėjos Nėries poema „Mama kur tu“, kurioje ji aprašo žvėriškiausius vokiškųjų fašistų darbus pirmąją karo dieną Palangos pionierių stovykloje. Atskiras įvykis, Salomėjos Nėries poetinio talento atskleistas, įgavo apibendrinantį poveiklį tų žiaurumų, kuriuos fašistiniai grobikai parodė Lietuvoje ir kitose užgrobtose tarybinėse žemėse.

Tarybinės liaudies pastangų dėka, jos didvyriškų sūnų ir dukterų pasiryžimo ir aukų dėka buvo sutruškinta hitlerinė armija, išvaduotos laikinai užgrobtos sritys ir respublikos, buvo išvaduoti ir Tarybų Lietuva. Poetė sugrįžo į savo gimtąjį kraštą pilna kūrybinių planų ir užsidegimo. Jai skaudo širdį matant sugriautus mūsų miestus, nualintus kaimus, didžiules aukas, kurios buvo sudėtos kovoje. Tačiau ji rankų nenuleido. Poetės dvasią kėlė tarybinės santvarkos gyvybingumas ir mūsų liaudies tvirtas pasiryžimas atkurti, atstatyti tai, kas buvo karo sugriauta:

Atėjo karo audrai galas,
Mirtis atėjo

Tiems, kur mirtį sėjo.
Būk sveikas, laisvės ažuole,
Sulaužytas,
Suaizytas,
kuris per audrą nuvirtai...
Bet šaknys laikosi tvirtai,—
gyvybės atžalot iš kelmo kalas.

Tokiais žodžiais ji sveikino pokarinį atgimstantį mūsų gyvenimą. Tikrai ankstyva mirtis nutraukusi poetės darbą pačiame jos talento klestėjime neleidė jai kartu su visa liaudimi toliau tęsti taikaus, kūrybinio darbo kraštui atstatyti.

Karo ir pokariniiais metais Salomėjos Nėries skaitytojų skaičius žymiai padidėjo. Jos eilėraščiai išversti į rusų ir kitas kalbas tapo prieinami visoms broliškosioms tarybinėms tautoms. Jais žavisi rusai ir gruzinai, ukrainietis ir latvis, Uralo darbininkas ir tolimo Tadžikistano kolūkietis.

Salomėjos Nėries kūryba tapusi mūsų literatūros pasiūlymu ir šiandien yra aktuali ir gyva. Jos kūriniai, apdainuojantieji šlovinguosius mūsų tautos žygius, šauniąją Komunistų partiją, žavi ir jaudina skaitytoją, ugdo tarybinį patriotizmą, grūdina jo valią kovai už komunizmo Pergalę.

VI. Mozūriūnas

Laikraštis „Tribune“ apie tarptautinį solidarumą su VDR darbo žmonėmis

Laikraštis „Tribune“ išspausdino vedamąjį straipsnį, pavadintą „Su mumis šimtai milijonų“. Straipsnyje, be kita ko, rašoma:

—Provokatorių mėginimas organizuoti fašistinį putę demokratiniame Berlyno sektoriuje ir kai kuriuose Vokietijos Demokratinės Respublikos miestuose sukėlė eilę šalių didžiulį solidarumą su demokratiniomis ir taikingomis vokiečių tautos jėgomis judėjimą. Itin galinga solidarumo su Vokietijos Demokratinės Respublikos darbo žmonėmis ir protesto prieš fašistinę pravokaciją banga nuriedėjo po Tarybų Sąjungą ir liaudies demokratijos šalis.

Šių šalių darbo žmonės

matė glaudų ryšį tarp įvykių Vokietijos Demokratinėje Respublikoje ir padėties Korėjoje. Imperialistai, rašo laikraštis, vilkina karo Korėjoje nutraukimą, kartu provokuodami karą Vokietijos žemėje.

Pažymėjęs, kad provokacijų organizatoriai yra tos imperialistinės jėgos, kurios savo laiku atvedė į valdžią Hitlerį ir sukėlė antrąjį pasaulinį karą, laikraštis baigdamas rašo:

—Platus tarptautinio solidarumo su Vokietijos Demokratinėje Respublikoje judėjimas rodo, kad auga galingos jėgos kovoje už taiką visame pasaulyje, prieš fašistinius mėginimus išprovokuoti naują pasaulinį karą.

(TASS—ELTA).

Čilėje kyla kainos

Per pirmuosius 5 šių metų mėnesius pragyvenimo kaina Čilėje padidėjo 10,4 procento. Neseniai 8 procentais buvo padidintos avalynės kainos, 40 procentų padidintas mokėstis už telefoną, 20 procentų—už važiamą geležinkeliumi; žymiai

padidintas mokėstis už elektros energijos naudojimą.

500 tūkstančių šeimų dėl gyvenamojo ploto brangumo yra priverstos gyventi lūšnose, sukaltose iš kartono, skardos ir faneros.

(TASS—ELTA).

Japonijos darbo žmonių streikų judėjimas

Pranešimais iš Tokio, liepos 4 d. 3 milijonai Japonijos darbininkų paskelbė streiką ir surengė masinius susirinkimus, protestuodami prieš Josidos vyriausybės paruoštą

įstatymo projektą dėl streikų uždraudimo.

Dalyvavusieji streike darbininkai yra nariai 30 profesijų, priklausančių Japonijos profesijų generalinei tarybai. (TASS—ELTA).

Anglijoje siauriamos taikiosios pramonės šakos

Vakarų Uelso apygardinis komitetas Uelso pramonės reikalams pranešė, kad nuo sausio mėnesio Vakarų Uelse 10 baltosios skardos gamybos fabriku beveik visiškai

kai užsidarė ir dar 5 siaurina darba. Apskaičiuota, kad bendrai paėmus šioje pramonės šakoje darbo neteko 4 tūkstančiai 900 darbininkų.

(TASS—ELTA).

Svečiai iš Jaroslavlio

Šį pirmadienį Zarasuose apsilankė Jaroslavlio miesto cirkas.

Cirko gastrolės sukėlė didelį zarasiečių susidomėjimą. Gausiai susirinkę žiūrovai susikaupę sekė d šiai ir vikriai atliekamam akrobatikos numerius. Ypač gerai savo numerius išpildė akrobatai Nadiežda Gromova ir Genadijus Orechovas.

Ilgai nenu tylsiančiais plojimai žiūrovai pasitinka scenoje pasirodžiusius neužaugus, kurie atlieka įvairius numerius.

Trumputes pertraukas tarp atskirų numerių komiškais dialogais užpildo cirko klounai.

Gausių plojimų susilaukia neužauga Stepanovas, pasirodęs scenoje su dresiruotais šuniukais.

Svečių iš Jaroslavlio gastrolės paliko zarasiečiams didelį įspūdį.

G. Kazlauskaitė

Draugiški sportininkų susitikimai

Liepos 5 dieną įvyko draugiški LSD „Dauguva“ ir LSD „Žalgiris“ komandų susitikimai.

Aukštu sportiniu lygiu praėjo tinklinio rungtynės. Susitikimą laimėjo zarasiečiai santykiu 3:0 (15:8; 15:3; 15:6).

Po to įvyko futbolo komandų susitikimas. Pirmame puslaikyje svečiai 4 kartus įmušė kamuolį į priešo vartus. Antrame kėlinyje žalgiriečiai sugebėjo pasiekti 5 įvarčius. Tokiu būdu futbolo rungtynės pasibaigė santykiu 5:4 žalgiriečių naudai.

Tenka pažymėti, kad „Žalgirio“ komandoje jaučiama drausmės stoka, žemas meistriškumo lygis ir nesusižadimas. Ypač blogą susižadimą parodė centro gynėjas Šaginas ir varlininkas Petkevičius.

LSD „Žalgirio“ komandai yra visos galimybės kelti savo sporto meistriškumą. Reikia tik greičiau išgyvendinti esamus trūkumus.

P. Ivanovas

Laukai valomi nuo akmenų

Šiais metais „Spalio“ kolūkyje buvo numatyta nuvalyti nuo akmenų didelius laukų plotus. Laukų valymo darbus vykdyti į pagalbą atėjo MTS. Sąžiningai savo įsipareigojimus vykdė MTS traktorininkas drg. Jhnelis, kuris per dieną surenka po 35 kubinius metrus akmenų, tuo būdu įvykdydamas darbo normą iki 150 ir daugiau procentų. Laukų valymo darbuose pasiaukojamai dirba taip pat ir kolūkiečiai O. Petrauskienė, J. Velička ir kiti.

J. Blažiūnas